

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การบริหารองค์กรต่างๆ ในยุคโลกาภิวัตน์ (Globalizations) ย่อมหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะประสบกับการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมภายนอกหรือภายในองค์กร ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อองค์กร หากผู้บริหารไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปได้ (ณัฐพร พันธุ์อุดม และคณะ. 2551 : 58) อาจกล่าวได้ว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของผู้บริหารในการที่จะนำองค์กรให้ดำเนินไปอย่างมั่นคงและยั่งยืน ซึ่งจากการพัฒนาองค์กรทั่วโลก กอปรกับกระแสโลกาภิวัตน์ทำให้รูปแบบของการบริหารองค์กรมีความซับซ้อน และระดับผลกระทบมีความรุนแรงมากขึ้น ผู้บริหารจึงต้องให้ความสำคัญในการกำหนดให้มีระบบการถูกต้อง เหมาะสม และมีประสิทธิผล (นฤมล สอาด โนม. 2550 : 29)

แนวทางการบริหารองค์กรเป็นเป้าหมายทางการบริหาร โดยผู้บริหารให้ความสำคัญต่อหน้าที่หลักสองด้านคือการจัดการภายในองค์กรเพื่ออำนวยความสะดวกที่เป็นตัวคน และวัตถุประสงค์ประสานเข้าด้วยกันทำงานร่วมกันอย่างมีระเบียบและมีประสิทธิผล ขณะเดียวกันก็ต้องจัดการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการดำเนินงานขององค์กร โดยเฉพาะในสถานการณ์ปัจจุบันที่สถานการณ์ความได้เปรียบและความเสียเปรียบทางธุรกิจสามารถเกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผู้บริหารขององค์กรต้องให้ความสนใจ และเตรียมความพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันที่เกิดขึ้น (ณัฐพร พันธุ์อุดม และคณะ. 2554 : 34) องค์กรต่าง ๆ จะต้องศึกษาสถานการณ์แง่มุมต่างๆ ที่มีอิทธิพลส่งผลกระทบต่อภาวะความอยู่รอด ความล้มเหลวของธุรกิจ หรือความเจริญเติบโต เพื่อประโยชน์นำข้อมูล ไปใช้ในการกำหนดโอกาสทางธุรกิจ หรือ หลบเลี่ยงภัยอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น จากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี (พิภพ วังเงิน. 2556 : 149) ดังนั้นการบริหารโดยการนำกลยุทธ์การบริหารหลายๆ รูปแบบมาใช้จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารองค์กรประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหวัง ดังเช่นแนวคิดของ McKinsey (McKinsey's 7-S Framework. 1980 : 178) ได้แก่ กลยุทธ์องค์กร (Strategy) โครงสร้างองค์กร (Structure) ระบบและวิธีการปฏิบัติงาน (System) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (Style) การจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staff) ค่านิยมร่วมขององค์กร (Shared Values) ทักษะและความชำนาญ (Skill) ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจาก

ผู้ร่วมงานทุกฝ่ายผ่านทรัพยากรพื้นฐานในการบริหาร ได้แก่ คน (Man) เป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เงิน (Money) ใช้สำหรับเป็นค่าจ้าง ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและวัสดุสิ่งของ (Material) เป็นอุปกรณ์เครื่องใช้รวมทั้งอาคารสถานที่และต้องหาวิธีบริหารงานให้มีประสิทธิผล

การบริหารความเสี่ยงองค์กร (Enterprise Risk Management) ถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการก้าวไปสู่การมีระบบกำกับดูแลกิจการที่ดี อันจะนำองค์กรไปสู่ความเติบโตอย่างยั่งยืนในที่สุดทำให้องค์กรต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงมากขึ้น เป็นลำดับ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, ออนไลน์) การบริหารความเสี่ยงได้ถูกพัฒนามาจากแนวคิดการควบคุมภายใน (Internal Control) ของคณะกรรมการที่เรียกว่า Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission (COSO) โดยได้ศึกษาและหาทางปรับปรุงคุณภาพของการรายงานทางการเงิน และได้จัดทำรายงาน “COSO Internal Control Integrated Framework” ในปี พ.ศ. 2535 ซึ่งในรายงานดังกล่าวได้กำหนดความหมายและแม่บทของการควบคุมภายใน โดยได้ให้คำจำกัดความของการควบคุมภายในเป็นกระบวนการหรือขั้นตอนการทำงานที่เป็นผลมาจากความมั่นใจได้อย่างสมเหตุสมผลว่า องค์กรจะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้คือ ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน ความเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงิน และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ และนโยบายที่ใช้บังคับองค์กรนั้นๆ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2553 : เว็บไซต์)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2544 COSO ได้ริเริ่มจัดทำกรอบการบริหารความเสี่ยงเพื่อใช้โดยทั่วไปในองค์กร และหลังจากที่ได้ผ่านกระบวนการหารือกับกลุ่มธุรกิจในหลายประเทศ COSO ได้แต่งตั้งให้บริษัทไพร์ซวอเตอร์เฮาส์คูเปอร์สเป็นผู้เขียนกรอบการบริหารความเสี่ยงสำหรับองค์กร (Enterprise Risk Management Framework) ฉบับสากลได้เผยแพร่ในเดือนกันยายน พ.ศ. 2547 ซึ่งกรอบการบริหารความเสี่ยงขององค์กรนี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นแนวทางที่สำคัญในการส่งเสริมการบริหารความเสี่ยงและเป็นหลักปฏิบัติที่เป็นสากลอันประกอบด้วยองค์ประกอบหลักของการบริหารความเสี่ยงองค์กร 8 องค์ประกอบ (Components of Enterprise Risk Management) ที่มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายใน (Internal Environment) การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting) การระบุเหตุการณ์ (Event Identification) การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) การตอบสนองต่อความเสี่ยง (Risk Response) กิจกรรมควบคุม (Control Activities) สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication) และการติดตามประเมินผล (Monitoring) (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2553 : เว็บไซต์)

สหกรณ์ออมทรัพย์ครูในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ จัดประเภทเป็นสหกรณ์ออมทรัพย์ เป็นสถาบันการเงิน อยู่ภายใต้ระเบียบข้อบังคับของสหกรณ์จังหวัด กระทรวงเกษตรและ

สหกรณ์ บริหารงาน โดยคณะกรรมการดำเนินการ ซึ่งมาจากการเลือกตั้งของสมาชิกสหกรณ์ ออมทรัพย์ครู ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ซึ่งประกอบด้วยสมาชิก คณะกรรมการดำเนินการ นอกจากนี้แล้วยังมีคณะกรรมการที่ปรึกษา คณะผู้ตรวจสอบกิจการ ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต คณะกรรมการดำเนินการบริหารงาน ถือใช้ระเบียบข้อบังคับของสหกรณ์บนพื้นฐานของความเป็น กัลยาณมิตรต่อสมาชิก โดยยึดหลักธรรมาภิบาล ในการบริหาร ตระหนักถึงความมั่นคงของ สหกรณ์เป็นหลักปฏิบัติงานด้วยความซื่อตรง โปร่งใส ตรวจสอบได้ สามารถติดตามและ ประเมินผลการทำงานได้ คณะกรรมการดำเนินการได้มีการปรับเปลี่ยนหน้าที่ความรับผิดชอบ ในการดูแลฝ่ายต่าง ๆ โดยใช้ยุทธศาสตร์การดำเนินงานที่มีประสิทธิผล เพื่อจะทราบปัญหาและ อุปสรรคที่แท้จริง ขอมรับข้อคิดเห็น เสนอแนะจากสมาชิก การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ รับ นโยบายจะปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมในองค์กรในการบริหารที่สอดคล้องกับลักษณะการบริหารยุค โลกาภิวัตน์ ด้วยการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและเทคโนโลยี สังคม กฎหมายการศึกษา การบริหารสถานศึกษา ในเวลาเดียวกันก็สร้างความมั่นคง เข้มแข็ง ความเชื่อถือ ทางการเงิน สถาบันอื่นและต่อสมาชิก ความรู้ความเข้าใจภายในองค์กรและภายนอกองค์กร กลไก อย่างหนึ่งที่ทำให้ประสบผลสำเร็จหรือไม่ นั่น ขึ้นอยู่กับการบริหารงานในองค์กร และการบริหาร ส่วนความเสี่ยงซึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญ (สหกรณ์ออมทรัพย์ครู ในกลุ่มจังหวัด ร้อยแก่นสารสินธุ์. 2556 : เว็บไซต์)

ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่น สารสินธุ์ เกี่ยวกับการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารองค์กร ส่งผลให้ สหกรณ์ออมทรัพย์ครู ต้องทำการบริหารความเสี่ยงในองค์กร จากแนวทางการดำเนินงานดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการบริหารความเสี่ยงเป็นสิ่งสำคัญ ที่ต้องให้ความสำคัญ ผู้บริหารย่อมมุ่งหวังที่จะ ให้การดำเนินการสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ และมีความเติบโตอย่างต่อเนื่อง ความเสี่ยงภัย หรือ โอกาสที่กิจการจะประสบกับสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ผู้บริหารจึงต้องพยายามที่จะหลีกเลี่ยงหรือลดระดับความเสี่ยงภัยลงให้น้อยที่สุดเท่าที่จะสามารถทำ ได้ การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินธุรกิจที่จะช่วยลดปัญหาการดำเนินงาน ด้านต่าง ๆ ตลอดจนเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของการดำเนินงาน ทำให้การดำเนินงานโดยรวมขยายตัว ในระดับที่น่าพึงพอใจได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการประเมินระบบการบริหารความเสี่ยงให้สามารถ รองรับความเสี่ยงที่มีอยู่ได้ เช่น ความเสี่ยงจากการอนุมัติสินเชื่อ ความเสี่ยงในการติดตามสินเชื่อ ความเสี่ยงทางสภาพเศรษฐกิจ และความเสี่ยงด้านอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อให้สหกรณ์ออมทรัพย์ครูสามารถ ประเมินความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้ (สหกรณ์ออมทรัพย์ครูมหาสารคาม. 2556 : เว็บไซต์)

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การบริหาร 7'S กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงตามความคิดเห็นของคณะกรรมการและ เจ้าหน้าที่ของของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ซึ่งทำการเก็บรวบรวม ข้อมูลจากคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่สหกรณ์ออมทรัพย์ครูในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ผลลัพธ์ที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปใช้ในการวางแผน พัฒนาระบบการบริหารองค์กร และการบริหารความเสี่ยงให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหาร 7'S ของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูในกลุ่มจังหวัด ร้อยแก่นสารสินธุ์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหาร 7'S กับประสิทธิผลการบริหาร ความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์
4. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่สหกรณ์ต่อการบริหาร ความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

สมมติฐานการวิจัย

การบริหาร 7'S มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงของสหกรณ์ ออมทรัพย์ครูในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ในทิศทางเดียวกัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

- 1.1 การบริหาร 7'S (McKinsey's 7-S Framework, 1980 : 178) ประกอบด้วย
 - 1.1.1 กลยุทธ์องค์กร (Strategy)
 - 1.1.2 โครงสร้างองค์กร (Structure)
 - 1.1.3 ระบบและวิธีการปฏิบัติงาน (System)
 - 1.1.4 ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (Style)
 - 1.1.5 การจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staff)

1.1.6 ค่านิยมร่วมขององค์กร (Shared Values)

1.1.7 ทักษะและความชำนาญ (Skill)

1.2. ประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Effectiveness)

โดยประยุกต์จากแนวคิดของ COSO –ERM ของเจนเนอรัล มติเนค และคณะ (2548 : 9)
ประกอบด้วย

1.2.1 การบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ (Achieving Goals and Objectives)

1.2.2 การสร้างความมั่นคงและลดความผันผวนของรายได้ (Building Stability and Fluctuate Revenue Reduction)

1.2.3 การลดโอกาสที่จะเกิดการสูญเสียจากการดำเนินงาน (Decreasing Chances of Operational Loss)

1.2.4 การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน (Increasing Working Efficiency)

1.2.5 การช่วยในด้านวางแผนภายใน (Helping Internal Planning)

1.2.6 การแก้ไขปัญหาได้ทันการ (Solving Problems in Timelines)

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการ และเจ้าหน้าที่สหกรณ์ ออมทรัพย์ศรี ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ประกอบด้วย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 49 คน จังหวัดขอนแก่น จำนวน 68 คน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 44 คน และจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 57 คน รวม จำนวน 218 คน (สหกรณ์ออมทรัพย์ศรีในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์. 2556 : เว็บไซต์)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการและเจ้าหน้าที่สหกรณ์ ออมทรัพย์ศรีในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ จำนวน 142 คน โดยใช้สูตรคำนวณของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane. 1973 : 727)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการบริหาร 7'S และประสิทธิผลของการบริหารความเสี่ยงของสหกรณ์ออมทรัพย์ศรีในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรกลุ่มที่ 1

การบริหาร 7'S ประกอบด้วย กลยุทธ์องค์กร (Strategy) โครงสร้างองค์กร (Structure) ระบบและวิธีการปฏิบัติงาน (System) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (Style) การจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staff) ค่านิยมร่วมขององค์กร (Shared Values) ทักษะและความชำนาญ (Skill) (McKinsey's 7-S Framework. 1980 : 178)

3.2 ตัวแปรกลุ่มที่ 2

ประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Effectiveness) ประกอบด้วย การบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ (Achieving Goals and Objectives) การสร้างความมั่นคงและลดความผันผวนของรายได้ (Building Stability and Fluctuate Revenue Reduction) การลดโอกาสที่จะเกิดการสูญเสียจากการดำเนินงาน (Decreasing Chances of Operational Loss) การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน (Increasing Working Efficiency) การช่วยในด้านวางแผนภายใน (Helping Internal Planning) การแก้ไขปัญหาได้ทันการ (Solving Problems in Timelines) (เจนเนตร มณีนาค และคณะ. 2548 : 9)

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ มกราคม – กรกฎาคม 2557

5. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สหกรณ์ออมทรัพย์ครูในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ได้แก่ จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดกาฬสินธุ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหาร 7'S กับประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงตามความคิดเห็นของคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยขอนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. สหกรณ์ออมทรัพย์ครูในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ หมายถึง สหกรณ์ออมทรัพย์ครูร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์
2. คณะกรรมการ หมายถึง ตำแหน่งผู้รับผิดชอบในงานบริหารงานสูงสุดของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์
3. เจ้าหน้าที่ หมายถึง บุคลากรผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบในงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

4. การบริหารองค์กร (Organizational Characteristic) หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการจัดระเบียบ กิจกรรม ภาระหน้าที่ รวมทั้งบุคลากร เข้ามาร่วมปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุเป้าหมายและสำเร็จตามวัตถุประสงค์

4.1 กลยุทธ์องค์กร (Strategy) หมายถึง กลวิธีในการวางแผนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ภายใต้อุปสรรคและโอกาส เพื่อที่จะดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

4.2 โครงสร้างองค์กร (Structure) หมายถึง การจัดสายงานออกเป็นหมวดหมู่ตามสายการบังคับบัญชา ระบบการประสานงานที่เป็นทางการและวิธีการที่จะต้องเกี่ยวข้องกันตามแบบแผนที่ได้มีการกำหนดและวางไว้

4.3 ระบบและวิธีการปฏิบัติงาน (System) หมายถึง วิธีการและลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ เป็นไปด้วยความสะดวกเรียบร้อย และไม่มีข้อขัดแย้ง

4.4 ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (Style) หมายถึง ความสามารถในการวางแผนลักษณะและวิธีการจัดการหรือพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารระดับสูง เช่น วิธีการบริหารแบบต่างๆ ความเป็นผู้นำการตัดสินใจ การแก้ปัญหา การใช้เวลาและการให้ความสำคัญของผู้บริหาร ตลอดจนลักษณะความสัมพันธ์ของผู้บริหารและพนักงานในองค์กรที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมองค์กร

4.5 การจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staff) หมายถึง การที่ผู้บริหารขององค์กรจัดสรรบุคลากรให้ปฏิบัติหน้าที่ตามความรู้ ทักษะ และความสามารถ ให้มีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่และความรับผิดชอบ

4.6 ค่านิยมร่วม (Shared Value) หมายถึง เป้าหมายสูงสุดที่ถูกกำหนดและยอมรับจากทั้งผู้บริหารและสมาชิกทุกคนขององค์กร เป็นสิ่งที่สมาชิกองค์กรจะยึดถือร่วมกันตลอดเวลา และหวังให้เป็นองค์กรเกิดความสำเร็จ

4.7 ทักษะและความชำนาญ (Skill) หมายถึง ทักษะความรู้ ความชำนาญที่เป็นจุดเด่นของบุคคล หรือเป็นสิ่งที่ทำให้องค์กรมีลักษณะแตกต่างไปจากองค์กรอื่นซึ่งจะเป็นข้อได้เปรียบคู่แข่ง

5. การบริหารความเสี่ยงองค์กร (Enterprise Risk Management : ERM) หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการเพื่อใช้ในการกำหนดกลยุทธ์และการวางแผน วิธีการบริหารจัดการที่เป็นไปเพื่อการคาดการณ์เพื่อลดโอกาสการสูญเสียไม่ให้เกิดผลกระทบต่อองค์กร

6. ประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Effectiveness) หมายถึง ผลสำเร็จจากกระบวนการบริหารจัดการในการกำหนดกลยุทธ์และวางแผน วิธีการบริหารจัดการที่

เป็นไปเพื่อการคาดการณ์เพื่อลดโอกาสการสูญเสียไม่ให้เกิดผลกระทบต่อองค์กร ประกอบด้วย

- 6.1 การบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ (Achieving Goals and Objectives) หมายถึง การที่องค์กรสามารถดำเนินงานจนประสบผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้
 - 6.2 การสร้างความมั่นคงและลดความผันผวนของรายได้ (Building Stability and Fluctuate Revenue Reduction) หมายถึง การที่องค์กรสามารถรักษาระดับของรายได้และสร้างความมั่นคงให้กับองค์กร
 - 6.3 การลดโอกาสที่จะเกิดการสูญเสียจากการดำเนินงาน (Decreasing Chances of Operational Loss) หมายถึง การที่องค์กรสามารถลดเหตุการณ์ หรือปัจจัยที่จะทำให้หน่วยงานสูญเสียทั้งที่เป็นรูปตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน เช่น รายได้ ชื่อเสียง ลูกค้า ผลการดำเนินงาน
 - 6.4 การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน (Increasing Working Efficiency) หมายถึง การที่องค์กรสามารถบริหารงานในการใช้ความรู้ความสามารถให้สำเร็จตามเป้าหมาย ได้มาตรฐาน โดยมีต้นทุนค่าใช้จ่ายที่ต่ำ
 - 6.5 การช่วยในด้านวางแผนภายใน (Helping Internal Planning) หมายถึง การที่องค์กรนำข้อมูล ในอดีต ปัจจุบัน และแนวโน้ม มาคิดวิเคราะห์ เพื่อหาวิธีการที่ดี และเหมาะสมที่สุด เพื่อการดำเนินการสำหรับอนาคต โดยการพิจารณาวัตถุประสงค์เป้าหมาย
 - 6.6 การแก้ไขปัญหาได้ทันการ (Solving Problems in Timelines) หมายถึง การที่องค์กรสามารถลดหรือแก้ไขสิ่งผิดปกติ โดยการใช้ความรู้ประสบการณ์และการตัดสินใจได้ทันเวลา
7. ร้อยแก่นสารสินธุ์ หมายถึง พื้นที่การปกครองของจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง 4 จังหวัด ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดกาฬสินธุ์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับสหกรณ์ออมทรัพย์ครูในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ในการวางแผนและบริหาร 7'S เพื่อพัฒนาประสิทธิผลของการบริหารความเสี่ยง
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนากระบวนการบริหาร 7'S และกระบวนการบริหารความเสี่ยงให้มีประสิทธิผล
3. เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนทรัพยากรขององค์กรและส่งเสริมให้การบริหารความเสี่ยงขององค์กรมีประสิทธิภาพ

4. เพื่อเป็นข้อสนเทศในการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการกำหนดการบริหาร 7'S ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารความเสี่ยงสามารถ นำข้อมูลไปปรับปรุงและพัฒนา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สหกรณ์ออมทรัพย์ครูในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY